

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegraful ese de done ori pre septembra: Duminecă și Joișca. — Prenumeratul se face în Sabiu la expeditorul foiei pre afara la c. r. poste cu bani gata prin scrisori francate, adresate către expeditura. Pretiul prenumeratului pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 162 ANULU XXI.

Sabiu, in 20 Decembre 1873. (1 Ian. 1874.)

tră celelalte părți ale Transilvaniei pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. tiéra pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și tieri străine pre anu 12 $\frac{1}{2}$ anu 6 fl. Inseratele se plătesc pentru întâia óra cu óra cu 7 er. sirulu, pentru a doua óra cu 5 $\frac{1}{2}$ er. si pentru a treia repetare cu 3 $\frac{1}{2}$ er. v. a.

255

Câtra cetitor !

Progresulu stă totu-déun'a in strînsa legatura cu pregatirea unui venitor mai fericit pentru acei ce voru sa aiba presentul in trensul. De unde urmăza ca fia-care momentu din vieti a unui poporu, carele voiesce sa vieze dara nu sa vegeze, trebuie sa caute a pune o pétra la edificiul fericirei acestui, caci numai asiá pote ajunge la imprimarea cerintelor pretinse de spiritul tempului.

Asiá se vede ca cugetă marele fundatorul foiei nôstre „Telegraful Romanu“, Andrei Barou de Sia gun'a, de căte ori intreprindea căte unu lucru grandiosu, cari in vieti lui nu au fostu rari. Asiá a cugetat, de sigur, și cându la 1853, dupa invingerea multor obstacule și dupa ce intre grele impregiurări, (căroru le da espressiune și testamentul seu descendu: „carea (tipografi'a) pâna la moarte'mi o amu grigitu, și o amu administratu și numai Ddieu scie cu căte greutati o amu aparatu și sustienutu fatia cu dusmanii bisericiei și ai națiunei nôstre române“,) și cari, ce e mai tristu, nu veneau numai dela straini, ci chiaru dela români prelinsi națiunalisti — insintia mai intâi tipografi'a nôstra archidiecesana, aduse și organulu citatul in vietia și-lu puse in mânilo cunoscutului barbatu de litere Aronu Florianu.

Si cugetulu lui nu a fostu zadarnicu !

Déca cercâmu cătu de pulienu a ne stramută in pusetiunea românilor de atunci vomu aflat ce marélia a fostu ide'a și ce plina de urmâri binefacetorie a fostu pentru români acestu pasu necuprinsu de multi chiaru și in dilele nôstre.

Suntemu inse convinsi ca ceea ce n'a fostu in stare sa cuprinda multi din generatiunile pre-sente; voru cuprinde din cele urmatòrie, cari voru puté și mai libere de multele prejudetie ereditate din unu trecutu obscuru, marginitu, dedat a cauta numai la interes marginite pre lângă bunuri materiali și cu putieni deprendere in judecarea puterii celei mari a ori-cărei intreprindere mare, puse in servitiulu celu nepartinitoriu alu unui poporu bogatu in lipse și seracn de factori de ai progresului. Suntemu convins', o repetîmu, pentru ca numai déca resfoim, și inca fugitivu, in colonele acestui dîuariu dela primulu inceputu pâna in dîu'a de astadi vedemua ca de atunci și pâna astadi s'au aflatu și barbati de acei, cari s'au inspirat de ide'a cea mare a fundatorelui, și inspiratiunea acést'a s'au manifestat mai pre fia-care colona, ide'a unui națiunalismu ratiunalu, croit de a feri pre poporul, pentru care a fostu intemeiatu organulu, de ilusiuni vane și de a-lu duce la o fericire sigura, respectata și recunoscuta de toti conlocutorii patriei nôstre. Dorere ! ca și in sirulu acestor pulieni se aflare și de acei, in cari ideile mari suntu numai nisce ospeti suferiti pâna cându ospitalitatea loru coincide cu interesele loru particularie.

Nu este loculu, dara nici tempulu nu ne ierta, că sa intrâmu in amenuntele trecutului acestei foi. Vomu atinge numai că in trecutu

ide'a conducetória a organului nostru, din carea sa véda fia-care cătu de națiunale a fostu intreprinderea carea preste putieni are sa intre in alu XXII anu alu esistintiei sele.

„Alipirea cătra tronu ; aperarea intereselor națiunale politice și bisericesci, scolarie și sociale pre terenulu legalu datu“, cine va negă ca n'a fostu program'a cea mai fericita, pentru ca cea mai corespondietória și cerintelor și puterilor nôstre națiunale române ?

Dara toc n'a sublimitatea acést'a a fostu pentru unii unu spinu in ochi, caci li se luă prin trens'a arm'a și pretestulu celu mai puternicu de a tiené pre români redusi in libertatea loru și pentru altii neajunsu, neintielesa și necuprinsu. Tocm'a aici este de a cauta esplicarea acelor fatale intemplări, de in decursulu tempului se afla ómeni altcum de ai nostri, cari credu ca facu unu lucru bunu cându se indoesu in bunatatea organului nostru și-lu suspiciunéza și cauta a-lu discredită chiaru inaintea acelor spre a căroru salute a fostu creatu.

De aceea organulu nostru a trebuitu sa tréca de atâtea ori prin foculu atacurilor straine și române atât in trecutulu seu mai departatul cătu și celu mai de aprópe se intielege ca fâra de a se fi abatutu dela ide'a sea conducetória și fâra a fi suferit u vre-o data sa i se vateme independentia sea.

Eata dara iubite celitoru o parte din reprivirea carea eramu datori a o face odata spre a dâ comptu de purtarea organului nostru.

Ce facem' dara noi cu reprivirea nostra ? Voim' numai sa constatâmu și mai multu, și mai tare missiunea cea grea, inse dupa cum ne aréta realitatea incununata de succese ale unei idei puse in servitiulu intereselor celor adeverate ale unui poporu.

Si fiindu ca vorbim de succese, atingem' ierasi că in trecutu, ca firulu conducetoriu alu intreprinderei cu organulu nostru au datu fruptele cele mai necontestabile dela inceputulu seu pâna in dilele nôstre, și judecandu dupa trecutu potemu, și nu indesertu, sa ne nutrimu cu sperantie magulitòrie.

Pre terenulu națiunale politicu credintia' cătra tronu s'a pastrat prin conlucrarea organului nostru pâna acuma nestirbita ; egal'a indreptatire cu cei-lalti cetatieni ai statului in care traimu, și déca din impregiurări pre cari nu le potemu destasurá in detailu loru nu s'a potutu ajunge in tota perfecluene ei, prin conlucrarea organului nostru este pusa pre unu terenu tare, de pre care sa nu se pote face retrograda ; pre terenulu bisericescu, organulu nostru se pote fală a fi purtat mai numai singuru standardulu acelu maretu, sub care români condusi de barbatulu celu mai eminentu alu loru au castigatu esercitarea libera a drepturilor loru celor mai sănăti, cari dau vietia neperitoria organismului bisericiei loru ; pre celu scolasticu asemenea, elu a fostu totu-déun'a pentru pastrarea acestor institutiuni salutarie că atari poporului, care are lipsa de ele pentru aventulu la cultur'a cea nobilisatorie și inaltiatorie a omului preste alte ființe ; pre celu so-

ciale au luptat dela primii sei numeri incepându pentru o agricultura mai ratinabile și pentru desvoltarea industriei și a comerciului și intre români, și in fine pentru pastrarea datinelor și obiceiurilor națiunale, unicele monumeante caracteristice, ce ni amu pastrat prin vitregimea tempurilor.

Cu astfelui de succese dupa lupte multe ide'a cea marézia și sublima a cărei isvoru este curatul, și a cărei intențione este cea mai sincera, carea se inalta ea pre sine prin obstaculi, și se desvöltă la o inaltime că cea a cedrului adumbritoriu, a triumfatu. Ea este și remane standardulu celu falnicu alu causalorui drepte, care nu cauta nici odata in fati a ómenilor cî a causalorui.

Organulu nostru inse nu s'a multiamitul numai cu latirea de idei salutarie, ci in contrătuturorui vicișudinilor cause cum amu mai disu chiaru și de acei, a căroru interes speciale le apară și le apara, cându s'a vediutu necessitatea a frantu legaturile cele ce i angustau activitatea, și a luat u forma mai corespondietória.

O astfelui de necesitate se vede astadi și mai imperativa decât in trecutu și de aceea on. comisiune asediata prin testamentulu nemuritoriului seu fundatoru Andrei Bar. de Sia gun'a, petrunsa de acesta noua necessitate, a decisu in sedintia sea dñ 12 Dec. a. c. că spre satisfacerea dorintei publice și a necessitatii națiunali acum sa-i dea organulu nostru „Tel. Rom.“ unu formalu și mai mare că celu de pâna acum, pre lângă alte imbunatatiri materiale și formale, de care publiculu va avea ocasiune a se convinge in data din primulu numeru alu anului venitoriu ; pre lângă acelu beneficiu nestimabilu, ca pretiul organului de pâna aci sa nu se mai marasca.

Deci cându venim sa aducem' aceste la cunoșcinta publicului nostru cetorui, credem' ca e de prisosu a recomandă organulu nostru prin o programa nouă.

Ea este un'a și aceeasi cătu tempu va dură organulu nostru nealterata, pentru ca ea este espressiunea nu a unei calculatiuni de specula, ci espressiunea geniului nostru națiunalu, carea a servit românilor in tempuri grele de feru conducetoriu, că și colón'a cea de focu carea conducea pre poporulu celu alesu prin desieri cătra tiér'a promisiuhei. Ea este aceeasi carea a fostu conducetóri'a cea mai salutaria pâna și intru cătu anu fostu urmata.

Scimus bine ca greutati vomu avea de a invinge și in venitoriu și ca sacrificie ni se voru cere și de aci inainte spre urmarirea coscincioasa dara de multe ori spinosa a carărei deliniate mai susu ; inse chiamarea, a cărei sarcini o a primitu subsrisulu inainte cu optu ani că o ereditate morale dela antecesorii sei, invită a cauta mai pulieni la greutati și mai multu la interesele poporului căruia este consacratu organulu nostru dela intemeiarea lui prin marele seu fundatore.

Mai multu inse ne intaresce in intreprinderea nostra sprinținulu moralu alu publicului

cetitoriu, din care o parte cu o generositate laudabile, fără de a astepta gratificatiuni său remuneratiuni materiali, pre lângă sprinținu moralu ne-au datu și pre celu conlucratoriu și sperămu, ca pre cătu cresce sarcină nostra neva cresce și acestu sprinținu binevoitoriu.

Astfeliu dura ne apropiamu de anulu ce nu mai e departe de noi și asiā salutandu pre on. cetitori cu cuvintele: Ddieu cu noi și nimenea in contră nostra lasāmu sa urmeze nouă a invitare la prenumeratiune pre anulu 1874!

N. Cristea, redactoru.

Invitare de prenumeratiune la „Telegrafulu Romanu”

Cu incepululu anului 1874, se deschide prin acēst'a prenumeratiune nouă la aceasta fōia.

„Telegrafulu Romanu”, va esī că și pāna acum de doue ori pe septamāna Joi'a și Duminec'a, inse in formatu mai mare.

„Telegrafulu Romanu” va aduce in frunte articuli de fondu, său déca suntu circularie și ordonatuni oficiili bisericesci, indată dupa aceste; notitie scurte despre lucruri de însemnatate politica și bisericescă; tractate politice, sociale său bisericesci; reviste de diurnale; corespondintie; varietati; raporturi de pre la tribunale; notitie despre preturi din piata; va ave si „locu deschis” pentru afaceri private de interesu publicu și locu pentru anunțatori. Se intielege de sine ca nu-i va lipsi nici feisiōra.

Literă nouă inca se voru procură cătu mai cōrando asiā incătu totu esteriorulu sa fia placutu.

Pretiulu abonamentului pre anulu intregu e; Pentru Sabiiu 7 fl. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. 50 xr., pe $\frac{1}{4}$ anu 1 fl. 75 xr. v. a.

Pentru Monarchia austro-unguresca pre anu 8 fl. pe $\frac{1}{2}$ anu 4 fl. pe $\frac{1}{4}$ anu 2 fl. v. a.

Pentru Romani'a și strainatate, pe anu 12 fl., pe $\frac{1}{2}$ anu 6 fl., pe $\frac{1}{4}$ anu 3 fl. v. a.

DD. abonanti suntu rugati a nu intardia cu tramiterea prenumeratiunilor.

Adresele ne rugāmu a se scrie curatū, și in locu de epistole de prenumeratiune recomandāmu on. publ. avisurile postale, (Posta-Utalvány. — Post-Anweisung.) că impreunate cu spese mai putine și că mai sigure pentru inaintarea banilor de prenumeratiune la

Editur'a „Telegrafului Romanu” in Sabiiu.

Meditatiuni in dilele ultime ale anului 1873.

Inca numai căte-va dile, — și anula presinte bogati de calamități — intre cari potemu înșiră și colera, — bogatu de suferintie și necasuri pentru noi romenii, — bogatu inea dorere și de o multime de neintiegeri, discordii și lupte mărsiave personali, intre atâti barbati ai nostri, cari alcum aru ave, — aru trebuī sa aiba nobil'a și frumos'a missiune de a fi sentinela fidela a națiunei noastre, acestu anu disu, are că adi māne sa incelodie. Amu meditatul nu odata, precum voru si mai meditatul si altii, pentru că se asto, déca nenorocitele discordii ce s'a surisatu că pre nesemtite in sinulu națiunei noastre, cucerindu stătea spiritu, suntu ele ore produse numai din ambitiunea vana a unor omeni, cari pare ca-si asta o deosebita placere a nostri cu multa predilectione atari discordii netrebnicé, fără a mai cugetă și la urmările daunōse provenite de aci; său ca dōra o māna necurata ascunsa lucra neadormito sub feluri forme și preteste, că sa ne inventinedie pre nesimilitate corpulu celu venjosu alu națiunei; ori ca dōra asiā aru si scriso in un'a dintre cărtile Siblej, — ca romani' apesati, impati, seraci și necajiti cum au fostu dia secoli și mai suntu inca astadi, sa nu se mai pōta intielege intre sine nici odata.

Este un tempu cam indelungat, nu de dile, de septamāni, și de ani chiaru, de cāndu unii din carturarii națiunei noastre au provocat cōrtia, poleceriri, insulta pe intrecute, astfeliu, incătu de oțar mai ave romānii nici unu duemānu strinu, nici unu voi-

torin de reu pre fati'a pomontului, li ajunge și li si mai intrece loru reulu ce insisi și-lu pregatescu de buna voia, prin odiosele discordii, că asiā slăsiendu-se intre sine sa se slabescă, — sa se nimicescă unii pre altii.

Sa cētimu numai cu atentiune dñuariile noastre naționale, și vrendu nevrendu va trebusi sa admirāmu vanitatea istoria a omenilor, cari nu se sciu de ajunsu landă pre sine, fără a nu defaimă pre altii, dimittiendu-se a declară in publicu de ucisi și omoriti, omeni probati de scientia și caracteru. — Sa mai facem uopī si o revista asupr'a impregiurărilor noastre celor grele in cari ni slămu, sa ne mai mesurāmu inca si patientele poteri de cari disponem, și cari unite chiaru faolală inca suntu forte marginite de a tiené lupta fatia cu undosele valuri ce se radica totu mai multa si cu mai mare vehementia asupr'a noastră. Si dupa tōte aceste sa stāmu apoi patientelu pre locu uu pentru a aduce o sentintia pripita esita din preocupatiune dupa cum se intempla la noi adeseori asupr'a barbatilor noștri de inflantia si a faptelor loru, cāci o judecata dréptă asupr'a celor ce se trece si petrecu la noi astadi, si alium are sa fia reservata viitorului — posteritatil; ci sa stāmu pentru a cugetă patientelu seriosu, si apoi a ni intrebă insine: ore pāna cāndu are sa mārga la noi totu asiā? cāndu au sa se curme odata la noi personalităbile? ori déca nici atât'o, apoi sa ne convingem baremu, — ca „asiā nu e bine”. Iéra cei ce se semănu vătemati — ori chiaru si declarati de sinucisi si omoriti — fia si mai departe cu rebdate stoica, imitandu pre ferictulu Gojdu, carele inca a avutu odiniora parte din cleverile omenilor, — iéra elu generosu cum a fostu in tota vîeti'a sea, a lasatu dupa moarte sea inca si stipendii pentru copiii unora, dintre cei ce-lu vătemara cāndu-va in publicu fără erutare.

O abnegatiune, o vointia seriōsa numai de o parte si de alta, si tōte tōtele se potu face bune; iéra pūno atunci sa mergemai mai departe, sa cauțāmu cari suntu factorii de cari disponem noi in aceste dile grele la cari suntemu avisati a contă?

Ce felu si cāte partide suntu astadi la noi? cāci spre a ne potē intielege avemua inainte de tōte a ni cunoscē pre noi insine, si interesele noastre.

Noi romānii sfandu-ne in diu'a de astadi — dupa cum ne-a lasatu Ddieu, — fără nici unu corp representativu, fără nici unu programu esmisu din vre-o adunare naționala, — căuta sa marturisim ca suntemu avisati a asteptă directiv'a si orientarea numai dela diuaristica de care disponem. Noi dicem si ni place a crede, — ca diuaristica reprezinta opinionea publica, ca ea si are missiunea de a chiarifică ideile, de a dā directiunea si a aretă calea pre carea are a procede naționale. Intr'adereru frumosă missiune, déca nu s'aru intemplă si cu diuaristica intocmai dupa cum se intempla in diu'a de astadi cu tōte lucrurile din lume, déca omenii nu s'aru sucu si resuci dupa interesele personali, déca nu s'aruface une-ori speculi si cu acestu factoru, déca ea n'arū devēni chiaru adeseori orma, — nu spre a ni aperă interesele noastre vitali, ei spre a ne vulneră fără lecū de erutare unii pre altii; déca din causele cunoscute nu ni s'aru intemplă de multe ori, ca in locu de a ni veda chiarificati si luminati prin diuaristica, sa ne slămu aruncati in labirintulu celu mai incalcit. Ni vine s. e. Stanu, omu expertu dura modestu, ni spune, ni vorbesce, ni scrie cāte scie, ni face atentii la impregiurări la faptele complinite, — dura eata n'a gata inea vorb'a, si se scola Danu, combate pre Stanu si in lips'a argumentelor miti lu mai suspicio-nedia ca e condusu de interese confessionali, ca lucra pre māna strainilor, ca trage cu sprancen'a cātra cei dela potere; iéra publicul bunu, aplacatu a crede usioru la cāte verdi si uscate, grăbesce a condamnă pre S. si laudă pre D., — cāndu ce sa vedi l deodato resare la midiloco Brano, acesta mai bunu de gura, mai ageru decondei, apoi siretu numai că elu, ni spune ca densulu procede din punctu de vedere alu politicei mai inalte, ca are inspirationi confidentiali, ca totu elu si numai elu scie tōte tōtele, si inca de sigura si positivu; si apoi pentru că sa primēscă conun'a de dafinu indalnata a se oferi numai barbatilor epochali, ni mai spune — firesce nu din patima, — cumea cei doi dintāio. S. si D. suntu nisces mositi, nu se principiu la politic'a că bōta, ca ambi suntu nisces negati si pecatosi că vai de capulu loru, ca aspira mai scie Ddieu la ce. Si pentru că publiculu sa nu cōledie a trage nimică la indoiela miti ii mai injura si pre cei unguri impintenati in tota diu'a de noue dieci si noue de ori, pre cari intr'aceea nu-i

dore capulu de sberetele nimenni, atunci, cāndu au a deliberă asupr'a milionelor imprumutate. Alege'ti acum bunule cetitoriu, adeverat'a opinione publica, luminédia-te, intieptiesce-te, orientédia-te, — mai de 10 ani de dile nu ne-amu mai vediutu in vre-o adunare naționala, — spre a ni cercă si acolo vre-o cale de manecare.

Cu atât'a inse nu ni ajungem. Intre doi amici mai multu jalusi decătu sinceri, se ivescu din putinu lucru neintiegeri, ei se intalnescu in tota diu'a, dura nu se certă intre sine, nici acasa nici pre strade, că sa nu-i simtă vecinii, se certă inse in cutare dinariu, că sa-i auda lumea si tēr'a.

In comun'a X. nu se pōte intielege pop'a cu invetiatoriul — carele e si cantoru de cāte ori imparto prescurile. Abia trece cāte-va dile, si unde i intalnesci? In cutare fōia, polemisandu care de care mai cu focu.

Si ce sa mai dicem, déca nu odata intempi-nāmu in diuariile noastre omeni maturi, cu capete carante, omeni cu reputatiune, ocupandu-se cu secaturi personale, din care nu mai scii ce sa poti alege decătu numai sa te disgustedi si sa te umpli de indignatiune, iéra resultatulu cunoscutele polemi si nu pōte si altulu, decătu acel'a, ce-lu veduramur dejā. Bine, dura nici altor'a nu le merge mai bine, mi va obiectuă cine-va. Au nu astămit noi mai pre tota diu'a in jurnalele magiere o multime de polemii degenerate adeseori in cōrile personali? Da, de at-ri slabicioni nu voru si scutiti nici ungurii; intr'aceea sa nu uitāmu inse, ca differint'a de colosé a diuarielor loru stă in legatora cu cunoscutele loru partide politice, si ca densii mai dispunu — afara de diuaristica — inca si de alti factori esentiali. In māna loru e camer'a legislativa, in māna loru regimul — poterea s. o. l. pre cāndu la noi diuristica e unicul centru de intalnire, de conversare, de intielegere si de aperare; si folosinda-ne reu de acēst'a, — ore ce ne mai ramane? — Sa revenim acum la partide.

Ama auditu, amu cētimu, nu odata si la noi despre partide, ca cotare se tiene de un'a, cēlalaltu de alta partida, alu treilea si alu patrulea totu asiā mai scie Ddieu de cōră, si de a cātelea partida.

Dara ce felu? partide de principii? de sisteme? Nu, cāci acestea la noi nu potu ave nici unu sensu. Romānii nu potu ave decătu numai unul si acelasi principiu, „eloptarea drepturilor loru pre căi legali”, ori mai curatul disu: „lupta pentru existența loru naționale”, paralelu cu celelalte naționi' conlocuitorie. — De sisteme nu putem vorbi, cāci poterea de a transformă si a crea sisteme nu este in māna noastră. Bine, ce felu de partide potu si asiā dura la noi astadi? — Sa nu mai escundem ceea ce altcum scie lumea întręga, sa nu ne getāmu a spune adevérul, ca la noi dā, există mai multe partide, tōte inse nomai personali.

Totulu asiā dura se referesc la personalitătii, de unde dupa parerea mea se deriva totu reulu.

Se pōte ca si scisunea confessionala, nebunile experiente de proselitismu inca sa fia contribuitu incătu-va la neintiegerile noastre, sa ne fia imbucatit si inmultit partidele, singura acēsta scisunea inse totu nu ne-aru si potutu duce osia de parte. — Si déca intelighint'a noastră — de ambu partide aru si eu susțetu si tropu numai pentru salutea si prosperarea națiunei, — imparechierilor confessionali cunendu si pré usioru li s'aru putē pone capetu. Art. de lege 20 din an. 1848, — si 53 din an. 1868 ni-au garantat si altcum reciprocitatea confessionalala, o contielegere intelepita numai, — și déca ne mai place unu pacu chiaru, si referintile noastre confissionale se potu regula pré usioru astfelui, incătu dapa unu tempu scurtu abia se mai simtimu existența de dōue confesioni intre noi. — Sa trecemu dura totu numai la partidele personali, — cāci dupa opinionea ce amu astă'o dela mai multi barbati de ai nostri, totu numai do aci se deriva totu reulu, — dupa com'sa disu mai susu. — De aci si trage genesa sea chiaru si scisunea de mai de une-dile intre activiști si passivisti; de aci apoi vedem desb nati-pentru prima ora pre barbati nostri in dōue confesioni: unii la Sabiiu si altii la Alba-Iulia, pentru ca paralizandu-se apoi unii pre altii, sa se rein-torca acasa si unii si altii fără de nici o isprava; de aci apoi atâtea abnormalități, lucrându fiesce-ca-rele dupa cum l'a tăiatu mintea sea, — dandu prin acēst'a succursulu, chiaru acelora, contra căror'a ni vaierāmu in tōte dilele.

Totu din caus'a personalitătilor audiram mai tardiu si nomirile de omenii „Albinet” si omenii „Telegrafului”, si déca e dreptu ceea ce se vor-

besecă, că cei dințâi ar lucra pentru incetarea totală a Tel. Rom., ori celu putințu pentru de azi pune strage gurei, — atunci apoi nu ne mai ramâne altă de disu, decât ea dienă departe amu ajonsu cu pasiunile personale. Unu lucru întrădevăr ciudat, carele de cum-vă e dreptu — atunci publicul cărele a sustinut de 21 de ani acestu diariu, ar fi espusu negresit la proba. Dlurele noastre și altcum se sustin cu mari greutăți, și deea cum-vă ne propunem a le să ruină, — nimic mai usitor decât acăstă. Vederemo.

De alimintrea nici acăstă n'ară și luera non la noi, — astadi, cându amu vediutu nu odată, cum la noi nu se mai intréba : ce se scria, cum și despre ce ? ci ca : cine scria ? A scriu s. e. X. cu multă osteněla cutare opu destulu de instructiv. — Nu ne place. De ce ? pentru ca nu ne place de autorulu. Ni-a datu I. — unu sfatu bunu, despre care altcum totu omulu cu viata sanatosă era convinsu ca e de mare folosu. Nu-lu primimo. De ce nu ? pentru ca nu ne place de omulu carele ne-a datu consilu! etc. etc.

Ama mai auditu amintindu-se la noi, inca si de partida opositională si conservativa, respective : opositionali si conservativi. Bine, dara mai vertoso români ardeleni cui sa faca opositione ? Regimului ? Dara unde sa faca ? cându ei în calitatea legislativa nu iau parte, iero în comitetele comitatense — municipali, suntu mai pretotindeni in minoritate. Ce sensu pote avea la noi opositionea, d-cătu dara a ne opune unii altor's, a ne paralisa unii pre altii, — de căte ori ne vine căte o ocasiune, — că asiă sa nu potem scote nimică la unu capetu bunu. Cu altăto mai greu e de intielesu cuventulu „conservativ.“ Cine pentru Ddieu potu fi astadi la noi acei români conservativi ? Si deea totusi aru fi la noi atari fiștie nenorocite, ean spuneti-ne apoi, ce aru avé ei de a ne conserva ? decât dora tristulu trecutu mai bine de 400 de ani, decât dora seracia, necasori, amarolu și greutătile la cari mai suntem inca espusi, — dimpreuna cu neintiegerile vostre personale din dia de astadi.

Ama mai auditu inca si numiri, — derivate firesce totu din personalități, — de naționali seu com le mai dien unii mogaisti si siagonisti. Totu atâtea numiri si cuvinte, ce nu mai potu avea nici o trecere, nici unu sensu pentru omeni maturi si nu potu produce nici unu rezultatul altulu, decât u rasbe si neintiegeri intro frate si frate, menite spre a ne debelă si a ne ruina cu totulu, că cându no ne-aru ajunge nouă alte greutăți si necasuri, cu cari avemu a ne lupta in tōte dilele. —

Unu cuventu că o suta, la noi nu esista, nu potu esistă astadi alte partide decât cele personale. Sa abdicem — deea suntem in stare a ne radica preste passiuni — de personalități — odata pentru totu-déuna, si ne vomu convinge, se va convinge lumea, ca la noi intr-unu momentu voru disparé tōte partidele. Naținea va fi un'a, întręga intregulă numai de un'a si aceeasi partida, lucrându in modu demn de o nație pentru binele seu comunu ; iera strainii nu voru mai cutedia numai asiă cu un'a cu dōue a ne privi de onulitate, si cându ne vomu sci noi respectă unii pre altii, de sigură ne voru respectă si ei.

Atunci in locu de a ne ceră vomu cauță a ne mai interesă si de sōrtea cea grea a poporului nostru, — despre care amu avé multu forte multu de a vorbi.

Inca căte-va dile, si anulu prezintă va espiră, va apune si acestă in noienbulu trecutului de unde nu se va mai recunoșce in eternu.

Darearu bunulu Ddieu, că suvenirile triste a totu ce a fostu reu intre români in anulu ce are se espira de curendu, inca sa spuna astfelu, că aceleă nici cându sa nu se mai reintórcă, sa nu se mei repetă ; iera in dimineti'a anului viitoriu sa ne desceptâmu cu totii in acea convingere corata si firma, — cumca noi toti suntem un'a, ca avemu a lucra in unire — desbracati de ori ce passiuni la viitorulu nostru, dela care cu ajutoriulu lui Ddieu suntem in dreptu a acceptă o sōrte mai buna. Asiă sa sia ! — u.

Diet'a Ungariei.

B. Pest'a, 21 Decembrie n. Dupa deschiderea siedintiei si autenticarea protocolului se predau petitiunile intrate la presidiulu comisiunii petitionarie

Br. Lud. Simonyi îndreptandu cătra guvern o interpellatione întrăbă pre acestă, ca are de cugetu a punte la discussione inainte de ince-

perea serieloru proiectulu asternulu in afacerea drumului de feru osticu, asupr'a căruia comisiunea financiale si comisiunea drumurilor ferale au făcut raportulu, său cugeta guvernulu a-si retrage proiectulu referitoru la acesta afacere ?

Ministrulu presidinte S. I. a v. y respunde, ca fiindu tempulu insinua serieloru securu si necesarul pentru resolvirea bugetului, guvernulu va pune la desbatere proiectulu din cestiu dupa serie cu statu mai tare cu cătu speréza, ca va paté pasi inaintea caselor cu proiecte concrete.

Bar. L. S. imo ny i ia cu compatimile acestu respunsu apro scientia. Regimulu pote au avutu mai intăiu de scopu a provocă una conclusu alu camerei si a pune in parte responsabilitatea guvernului care au purcesu cu negligintia in acesta afacere, si pre umerii camerei. Inse comisiunea drumurilor ferale si cea financiale si dau votulu loru pentru principiula neintrevirei si unu conclusu adosu in intielesulu acestă nu-i place ministerioli. Acestă ce e dreptu nu voiesce sa-si retraga proiectulu, inse vrea a-si reservă discussione acesteia pre unu tempu mai tardi, cându trebuie sa se fia resolvită intrebarea, ca sa se dea drumului feratu osticu aj toriu de cursivu seu bă. In Ianuarie cându se va reuniru cameră, drumulu de feru osticu trebuie sa-si fia implicitu deobligamintele sale. Com se va resolvă acestu obiectu in Ianuarie, oratorulu nu pote sa priepe. Guvernulu aru trebui, dupa parerea sea, său sa decida acum asupr'a obiectului său sa-si retraga motunes.

Ministrulu presidinte S. I. a v. y : Mai e inca ce-va si adeca o prorogare a aplanării a acestei afaceri pâna la anulu nou pre lângă sustinerea statului quo. La acestă lucra guvernulu si nisunti'a dupa cum speréza va avea rezultatul seu.

Cas'a ia spre scientia responsulu ministrului presidinte.

G. Nagy iodrépta cătra intregulu ministeriu urmărea interpellatione :

1. Are guvernulu scire despre aceea, ca creditul in tiéra prin starea cea financiale si economică e astfelu de egudentu, cătu obvinu mar in tōte dilele casuri, in cari interesele pretensiunilor deplina asecurate si intabulale intreco capitalulu ?

2. Cred guvernulu ca va fi in stare a dela-tură pericolulu, care amenintia mai cu séma pre posesorii si industriasil cei mici ai tierei cu o ruina totale si care ataca uniculu isvoru sigura de venitul alu statului, puterea de a solvi contributiunea ?

3. Are guvernulu de cugetu a prevent acestu reu in modulu cum s'a templatu in Austria seu in alu modu ?

Interpellationea se va dă ministrului presidinte in scriu.

E. Simon y i voiesce sa presente o propunere de conclusu relativa la acea afacere, la care se referește si interpellationea baronului Lod. Simon y i. Oratorulu si molivéza propunerea sea in o cuventare ce dură 20 minute, pâna ce in urma lo intrerumpe.

Presedintele facendu-lu atentu la §. 20 din regulamentulu caselor, care intredece exclusiv o motivare mai detaliata la presentarea propunerilor rezervându-le pre acestea pre o ocasiune mai tardi.

E. Simon y i si presenta in urma propunerea sea si se rogă, că sa se pună pre diu'a ormatore la ordinea dilei.

Coprisulă acestei propunerii pre carea o cetește notariulu P. Mihályi e această :

Din proiectulu de dno 4 si 6 pre care l-a ascernutu ministeriulu de finanțe si comunicatiune cu privire la afacerile drumului de feru osticu resulta, ca asiă numitulu consiliu administrativ, care se mai numesce si societatea drumului osticu nu numai n'a primitu cel 52,523.450 fl. solviti de aciunari, ci dupa erogarea sumei de 4 milioane anticipate de regimulu săra inputernicirea si scirea camerei au mai facutu la unu consorciu de bancari o detoria de 17 milioane, pemnorandu pentru acestea 17 milioane second-prioritati in pretiulu nominalu de 30 milioane, cari, deea nu voru fi rescomperate inainte de finea anului, se voru vindă sub impregiurăriile nefavoritörile de acum chieru sub pretiulu loru, eventualitate se va pute secuestra si drumulu de feru, cele 4 milioane anticipate de regimulu săru periclită in concursu. —

Ministrii nomisi au atrasu atentiu casei reprezentantilor asupr'a urgentiei extraordinarie a acestui obiectu si asupr'a periculeloru ingrijitorie, ce s'ară puté nasce din rescomperarea second-prioritătilor pemnoret si rogă eas'a, că sa ajute societatea in aplanarea acestei afaceri cu autorita-

tea sea legislatorea, si sa indrumaze de o parte pre regimul să sa vină în ajutoriu societății la angajarea unui instituție de bani, care aru dă banii necesari la rescomperarea second-prioritătilor pre lângă pemnorarea logm'a acelora second-priorități ; de alta parte să impaternicescă pre regimul, că sa primește satia cu atare instituție garantă pentru aceea, că va dă din partea statului second-prioritătilor garantă intereselor ce cadu preactii, respective acestei spre platirea intereselor dupa imprumutul ce se va luă pre lângă o nouă pemnorare a second-prioritătilor.

Considerandu ca actiunarii drumului osticu nu s'au conchiumat nici odata la o adunare generale de constituire recerata de lege si considerando, ca nu s'au posutu constitui de o societate ; considerandu ca statutele adunării actiunariilor nu s'au prezentat nici cându — dupa cum cerea legea — prin urmare nici nu s'au potutu primi legalimente ; considerandu, ca acei individi, cari se numesc pre sine consiliul administrativ si societatea drumului osticu si an erogatu bani solviti de actiunari si cei anticipati de regim, si ca detorile indicate in sumă de 17 milioane, nici cându nu s'au facut la actionari in sensu §. 58. articululu de lege XVIII: 1870, si prin urmare n'au potutu administră avereia actiunariilor dupa dreptu ; considerandu, ca plenipotentiarea ceruta de regimul privăzea pre actiunari esterni si nescutiti ai drumului osticu, cari si-au datu bani pentru intreprindere pre lângă garantia de interes din partea statului, de ori ce venitul pâna la ultimul crucero, respective aru confisca interesele legali de 5%, ce cadu pre capitalul loru de actiuni care reprezenta 30 milioane in favorul obligaționilor de seria a două cari s'a emitata nelegamintă considerandu, ca cas'a representantilor nu e plenipotentiala de locu la o atare procedere si ca o atare confiscație nedrepta, cându-s'ar intempla in urmă plenipotentială din partea dietei ungarie, aru ruină totalmente creditulu celu si asiă destulu de atacato alu statului ungari, in urma considerandu, ca afacerile drumului de feru osticu se află in urmă conclusului camerei la comisiunea financiale si la cea a drumului feratu in pertractare ; cas'a avisăza pre regim, că pâna ce comisiunea financiale si cea a drumurilor ferale nu si-au făcut raportulu loru si pâna ce cas'a nu si-a decisu asupr'a acestui raportu — si nu se lasă cu aceia, cari adminisrădăta afacerile drumului osticu, in inci unu negotiu de anticipatione său in operatiune de creditu său in vre-unu negotiu de garantia, ci in urmă dreptolui de inspectiune concessu prin lege sa fie cu privire la acea, că sa nu sufere nici avere statului nici a actiunariilor vre-o dauna prin procedere nelegala si prin abuso.

Presedintele : Propanerea se va tipari. Dupa această intrebându presidiulu, ca sa se pertracteze propunerea acum său mai tardi, si punendu-se la votu majoritatea casei doresce, că această propunere sa nu se pertracteze acum.

Ministrulu de interne c. Iol. Szapáry preseanta trei proiecte de legi, cari tractădă : Regularizarea teritoriului municipal, staverirea numerului cercorilor administrative si estinderea unor: §. 51. legii comunale si asupr'a actelor de cetății, eori suntu proviziate cu dreptu municipalu.

Aceste proiecte se vor tipari si pune la discussione conformu regulamentului caselor.

Referintele comisiunii catastrale, Ben. Bittó preseanta raportulu dsei comisiuni asupr'a proiectului ministrului de finanțe relativ la regularea contributiunei de pamant, care proiect se va tipari si desbatе la tempulu seu.

Madarász cere amesurato §. 108 din regulamentulu caselor, ca reportul comisiunii financiale si alu comisiunii drumurilor ferale relativ la drumulu osticu sa se pună la ordinea dilei.

Presedintele reflectăza, ca disul §. 108 tractădă rapporturile comisiunii centrale, cari la totă templarea trebăi posă după trei dile la ordinea dilei, ince cu referintia la proiectulu din cestie nu e nimic prescris.

Zsédényi speră ca ministrul de finanțe va aplană afacerile imprumutului drumului osticu fără ore care ingreunare a statului.

Cas'a trecedu după această la ordinea dilei primește proiectulu asupr'a creditului de cursivu receputu spre acoperirea plusului din erogationile drumurilor industriale gömöriane atâturi in părțile generale cătu si speciale.

Venindu că alu doilea obiectu la ordinea dilei proiectulu de lege alu bugetului.

Col. Széll recomenda în numele comisiunii centrale spre primire proiectul de lege pentru buget și propunerea referitoare la regulația bugetului:

Col. Tisza, Gab. Ugron, Mich. Földváry, L. Cernatony, Ig. Helfy și E. Simonyi vorbesc contră — Col. Ghiezy, Wil. Toth și ministrul președinte Slávy pentru proiect.

Resultatul votării a fost: 191 deputați au votat cu „da”; 82 cu „nu”. 162 deputați au fosti absenți.

In desbaterea speciale s'a primitu proiectul fără nici o observație.

Budapest in 22 Decem. (Casă magistratilor). Presedintele Majlath face casă atentă, că regină serbădă în 24 c. diu'n natale și se răga a se plenipotentia pentru aducerea gratulatiunilor omagiali din partea casei. Se primește cu aplausu generalu.

Pentru acăstă vorbesc în deosebi Arhiepiscopulu Haynald areându, ca ce tesaaru posiede națiunea maghiara în regină sea.

Notariul casei reprezentantilor deputaților Beöthy prezinta proiectele de legi referitoare la drumurile industriale gömöriane și la bugetul preș. 1874, cari s'au acceptat in casă de josu.

Proiectele se predau comisiunii financiare, fiind după motivarea contelui Cziraky mai multă de o natură financiară. Siedintă se încheia.

Din proiectul de lege relativ la noua organizare a jurisdicțiunilor și municipiilor.

(urmare.)

Capu II. Modificarea §-lui 52 din articululu de lege XLII. 1870 și stergerea jurisdicțiunilor cetățenești mai mici.

§. 31. și §. 52. din art. de lege XLII: 1870 se modifica întracolo, că comitele supremu alu comitatului pote să fia totu odata și comitele supremu alu acelor cetăți libere regesci, cari se află pe teritoriul comitatului său și alu acelor cetăți, cari suntu investite cu dreptu jurisdicțiunalu.

§. 32. Cetățile libere regesci și cele investite cu dreptu jurisdicțiunalu amintite mai josu că jurisdicțiuni de sine statutare se stergu și că cetăți cu numirea de „rangul alu doilea“ se încorporă acelor comitate, pre alu căroru teritoriu suntu situate și anume:

1. Cetățile libere regesci Esztergom și Komarom se voru încorporă comitatului impreunatul Esztergom-Komarom;

2. Cetatea libera regescă Kőszeg comitatului Cetăției de feru.

3. Cetățile libere regesci Kis-Marton și Ruszt comitatului Sopron;

4. Cetățile libere regesci Barin, Modor, Sambăta Mare și Sc.-Georgiu comitatului Posoni;

5. Cetatea libera regescă Szakolcz comitatului Nitră;

6. Cetatea libera regescă Trencen comitatului Trenčín;

7. Cetățile libere regesci Semniciu și Belabánya, Besztercebánya, Breznobánya, Libetbánya, Kormöcbánya și Ó-Zolyom comitatului Zolyom;

8. Cetățile libere regesci Bakabánya, Ujbánya și Korpona comitatului Hont-Bars;

9. Cetățile libere regesci Lööse și Kézsmárk și cetatea investita cu dreptu jurisdicțiunalu Gölnicz-Bánya comitatului Szepes;

10. Cetățile libere regesci Eperjes, Bartfa și Sabiu micu comitatului Sáros;

11. Cetățile libere regesci Bai'a mare și Felso-Bánya comitatului Szalma;

12. Cetatea investita cu dreptu jurisdicțiunalu Zilah comitatului Crasna;

13. Cetatea investita cu dreptu jurisdicțiunalu Panciova comitatului Horom;

14. Cetatea investita cu dreptu jurisdicțiunalu Biserica-alba comitatului Keve;

15. Cetatea investita cu dreptu jurisdicțiunalu Caransebesiu comitatului Carasiu;

16. Cetatea libera regescă Gherla și cetatea investita cu dreptu jurisdicțiunalu Szék, comitatului Solnocu-Dobacă;

17. Cetatea investita cu dreptu jurisdicțiunalu Reginulu saseșcu, comitatului Turda;

18. Cetatea investita cu dreptu jurisdicțiunalu Clusiu, comitatului Clusiu;

19. Cetățile libere regesci Alb'a-Iuli'a și Elisabetopolu și cetatea investita cu dreptu jurisdicțiunalu Abrodiu, comitatului Cetăței de balta;

20. Cetățile investite cu dreptu jurisdicțiunalu Hunedoara și Hatiegolu, comitatului Hunedorei;

21. Cetatea investita cu dreptu jurisdicțiunalu Ogn'a comitatului Sabiu;

22. Cetățile investite cu dreptu jurisdicțiunalu Kézdi-Vásárhely, Seps-Sz-György Ilgașalva și Fagarasiu comitatului Brasovului;

23. Cetățile investite cu dreptu jurisdicțiunalu Ohlafală, Gyikszereda și Székely Udvarhely se voru încorporă comitatului Mureșului.

§. 33. Cetățile numite mai susu precum și cetățile Bistrița, Orastia, Sabiu, Mediasiu și Sighișoara afara de drepturile asigurate prin articululu de lege din 1871 cetăților cu magistratu organizat voru participă la urmatorea autonomia mai mare și anume:

a) Decisiunile atinse in §-la 26 articolulu de lege XVIII din 1871 eduse de densele nu se voru asternre spre aprobare jurisdicțiunei, ci nemidilocitu ministrului de interne și

b) Aceste cetăți în afacerile comunali economice regulate prin articululu de lege XVIII din 1871 capu VIII remânu esemenea sub inspectiunea ministrului de interne, carele exercită acăsta inspectiune prin comitii supremi, și apelatiunea în acestea afaceri nu se tiene de jurisdicțiune, ci de ministrul de interne.

Că curiositate publică și corespondența ce urmărește:

Fagarasiu 20/12 1873.

O scena interesanta a avut locu la noi înainte cu câteva zile. Ansă a dat'o la acăsta scena — desbaterile în adunarea generală a cassinei. În program'a prenumerationei diionalelor — în rendoul celor-a-lalte diuarie a statu și „Teleg. Rom.“ Ni-a venit sōrte strainu locu — nōne românilora de aici, ca togm'a uno român, uno „mare român“ a fostu caușa acestei scene. Cându s'a ceditu numele susu atinsului diuariu, se scăla — Aronu Densusianu, și că o fiere ce-lu caracteriză, combate prenumerarea „Telegrafului romanu“ dicendu: „ca nu are nici o valoare, aduce idei numai „poporul“ nu merita nici cetei etc.“ Fiindu ca români eră — numai vre-o 4—5 prezenti; cei-a-lalti conmembri ai cassinei — neromâni ajuta pre dlo Aronu Densusianu cu mare bucuria, pentru că cu unu diuariu român se sia mai putinu, și déca aru puté, pote aro eschide și pre celelalte diuarie române. Intelegintă română din Fagarasiu, audindu de acestu pasiu condamnabilu alu lui Aronu Densusianu, s'au scarbitu cu atâtua mai tare cu cătu aici fia-care scie, ca numitul nu sofere nimicu — ce nu este dupa placu și gustu seu, déca aru si si lucrul celu mai salutaru. Cu tōte acestea la unu le veni sōrte enigmatica purtarea „marei români.“

Deci s'au cercetatu mai adencu după odeverat'a caușă a sistarei „Telegrafului romanu.“

Să și afliu acăstă! Densusianu s'a declarat confidencial, că „Teleg. romanu“ este neromâno, și pentru că nu a publicat adresele „de aderintia.“

Nu voim a judecă, în cătu au gresit „Tel. Rom.“ déca n'a publicat acele 2 adrese „de aderintia“ dăra atâtua trebuie sa spunem ca opinionea publică de aici și-a facut judecata sōrte aspră asupra „marei români“ pentru acăstă saptă neromâna.

Varietăți.

(+) Necrologie. O scire trista ni sosi in dilele acestei dela Bucuresci, amicii nostri suntu cu unul mai petieni la numero intre moratori. Eata ce ni aduce scirea:

„Jalnică consorția Sultan's Badilescu, nascuta Bóbba, petrunsa de cea mai adenca durere pentru perderea preiubitului ei soțiu Ioane Badilescu profesore, ve rōga sa binevoiti a asistă la ceremonia funebra ce va avea locu mâine Mercuri 12 curentu, la 1 ora după amedi in casele repos, curtea bisericei St. Ecaterina, de unde se va porni cortegiul la St. Monastire Cernica.“

Bucuresci, 11 Decembrie 1873.

Defunctul a fostu nascutu din Transilvania la Gura-ampoiției și după terminarea studiilor a devenit profesor in institutul nostru archidiocesan

sau și totu odata și redactorul alu acestei foi mai multi ani. Pre la anul 1857 a trecutu in România unde se asediată că profesorul de liceu in care cunoscute a fostu unu barbat activu și productiv pre cāmpul litterilor. Elu a trecutu pre eurendu din vietă și togm'a acum după ce trecendu prin focul necasurilor de care puteni suntu scutiti in generațiunile presente ajunsse a se bucură de o sorte mai bună in stăta privindă.

Pre densulu 'lu jelesce o gingasia consorția dimpreună cu famili'a acestei'a, 'lu jelesce junimea carea avu parte a-lu avé de profesor, lu jelescu inse toti amicii și cunoscute numerosi din România și din Austro-Ungaria.

Fia-i tierăo'a usioră și amintirea eterna!

* * * Drum de feru. Dela 1 Ianuarie 1874 n. nu va mai porni din Alb'a-Iuli'a trenul amestecat nr. 26 că pâna acum la 1 ora 25 min. nōpte, ci la 3 ore și 19 minute diminuția și va sosi in Teiuș (Tövis) la 3 ore și 57 minute diminuția. Mai departe incepandu dela acăstă din trenul amestecat Nr. 27 in locu de a porni dela Teiuș la 4 ore și 10 minute va porni la 4 ore și 15 minute și va sosi in Alb'a-Iuli'a la 5 ore după amedi. Cele-lalte trenuri remânu neschimbate.

* * * Partidul mijlociu din diet'a Ungariei eda cu inceputul anului nou uuu diurnalul propriu intitulat „Középpárt“, redigiatu de Em. Hoszár.

* * * Camer'a Romaniei a votat modificarea codicelui penal. — Ministrul lucrărilor publice Nicolau Cretulescu e denumit agentul alu Romaniei la cortea din Berlin.

* * * Viscolul cu fulger și tunetul a fostu in nōpte dela 12/24 l. c. in tinența Oristurului secuiescu. Pre cāndu viscolul dimpreună cu fulgerile și tunetele urmău cu fură cea mai mare a inceputu sa ningă.

In aceeași nōpte a pusu viscolul in miscare unu vagonu golu din gar'a dela Ghirisiu, care întâlnindu-se pre sinele dela Cucerdea cu trenul Nr. 2 a suferit sōrte tare. In urm'a acestei întâlniri perniciose pentru vagonul celu golu s'a intardisat trenul 72 minute. Nenorociri nu s'au intemplatu.

Nr. 1366.

61. pl.

Concursu.

Devenindu in vacanța unu stipendiu de statu de 500 fl. v. a. menitul prin resoluția preințală din 8 Apriliu 1864 pentru clerici ascultatori la vre-o Universitate, — pentru conferirea lui se scrie prin acăstă concursu pâna in 30 Ianuarie 1874.

Doritorii de a capăta acestu stipendiu, au aasterne petițiunile loru la consistoriul archidiocesanu pâna la terminul pusu cu urmatorele documente:

a) Atestatul de botediu;

b) Atestatul, că au absolvetu gimnasiul superior și au depusu esaminu de maturitate;

c) Atestatul că au absolvetu corsulu clericale de trei ani la institutul nostru archidiocesanu pedagogico-teologicu;

d) Atestatul de paupertate.

Sabiul, din siedintă plenaria a consistoriului archidiocesanu gr. or. tienuta in 14 Dec. 1873.

(2—3)

Nr. 152.

Edictu.

Mari'a Ioana Ternovénu gr. res. din Sabiu a intentat processu divortiale asupra barbatului ei Lazaru Imbarosiu gr. res. din Sabiu. De ore-ce insa acum numitul Lazaru Imbarosiu absentie din soci'a lui și din patria de mai multi ani, fără a se sei locul aflatii lui; pentru aceea acelu Lazaru Imbarosiu se provoca prin acăstă, că in terminu de unu anu și anumit pâna in 1 Ianuarie 1875 negresit sa se presentie inaintea forului matrimoniale subscrisu, său in persoana, și prin unu plenipotentiatu alu seu, pentru ca la din contra processulu intentat se va otari și in absentia lui

Sabiul, in 15 Decembrie 1873.

Forul matrimonial gr. res. alu tractului protopopescu alu Sabiu I.

(2—3)

Cause tehnice ne-a intardiatu numerulu acăstă.